

הניזקין פרק הבישי גיטין

נו

כמ"ו דפסק אנפסיס • מיקלו וכדורי קיטמא: שכנסה ורע חופסת • מדה כנגד מדה שבעלת החול העם לזוה אל צנת מואב: דאמר מר • בעירובין (דף כ"ז) וליף לה תפלאה הרבה יגיעת בע"י המלוגני הרבה ידון ביגיעת בע"י וקרא בדבני סופרים כתיב ויזר ממהם בני הזר בדבני סופרים וזר מדברי תורה אור

מורה: בנימי סלמות טובדי ט"ו • בלעס שהכנינה נגליח עליו והרשיע לדבר: טור מלכא • מדינה שממה הר המלך: נטלו • בני המדינה יהודים עלייה הרומא וממנה: גונדא • גדוד • סופ כסו • ביהודים: אינדוקור • לשמח: עד דאחמו • לבני החול: בליונא דגושפנקא • נוי שהיה לו טורה כסבעטו היה מזירה רעוק מול מן העיר למלאה הגרות: שחלים מין מאלל הוא כמסכת ע"ז (דף כט.) • סטוא אפרא • הר המלך: משקיימו • דאמריהו עמי

במאי דפסיק אנפשיה- כל יומא מכנשי ליה לקטמיה ודייני ליה וקלו ליה ומבררו אשב ימי, אול אסקיה לברעם כנגידא אמר ליה מאן חשיב בההוא עלמא א"ל ישראל, מהו לאדבוני בהו א"ל לא תדרוש שלומם ומובחם כל (הימים) א"ל דיניה דההוא גברא במאי א"ל בשבכת ריע רותחת* אול אסקיה כנגידא פושעני ישראל א"ל מאן חשיב בההוא עלמא? א"ל ישראל, מהו לאדבוני בהו? א"ל טובחם דרוש רעחם לא תדרוש- כל הנוגע בהו כאילו נוגע בכבת עיני, א"ל דיניה דההוא גברא ** במאי? א"ל בצואה

רוחתת דאמר טר *כל המלעג על דברי חכמים ידון בצואה רותחת, תא חוי מזה בין פושעני ישראל לנביאי

אמריהו העולם עובדי ע"ז תניא ואמר דבי אלעזר בא וראת כמה גדולה כחה של בוששה שהרי סיע הקב"ה את בר קבוצא והחריב את ביתו ושקף את היכלו: אחרנגולא ואחרנגולתא חריב טור מלכא דהו נהיגי כי הו מפקי חתנא וכלתא מפקי קמייהו חרנגולא וחרנגולתא כלומר פרו ורבו כתרנגולים יומא חד הוה קא חליף נגידא דרומאי ושקליהו מינייהו, נפלו עלייהו מתנוה, אחו אמרו ליה לקיסר: מדרו בכ יהודאי, אחא עלייהו, הוה ברו הוהו בר דרומא דהוה קפיץ מילא וקמיל בהו, שקליה קיסר לתאניה ואותביה אארעא אמר ר' יונה דעלמא כוליה אי ניהא לך לא חמסריה להוהו גברא לדידיה ולמלכותיה בידיה דחד גברא אנשליה פומיה לבר דרומא ואמר "הלוא אתה אלהים ונתתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו" דוד נמי אמר הכי: דוד אתמוריה קא מחמה, על לביה הבסא, אחא קרסנא שממיה לכרכשיה ונח נפשיה, אמר הוהיל ואיתררשילי ניסא הא ימנא אישבקינהו, שבקינהו וואל, אינדוקור ואכלו ושחו ואדלוקו שרגי עד דאיתחיו בליונא דגושפנקא ברוחק מילא, אמר מיחדא קא חרו בי יהודאי, הדר אתא עלייהו, א"ד אסי תלת מאה אלפי שליפי סייפא עיילו למור מלכא וקמלו בה תלתא יומי ותלתא לילותא ובהך גיסא הלולי ורנני ולא הו ידעי הני בהני, בלע ה' ולא חמל את כל נאות ועקב כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אלו ששים רבוא עיירות שהיו לו לינאי המלך בחד המלך דאמר רב יהודה אמר רב אסי ששים רבוא עיירות היו לו לינאי המלך בחד המלך וכל אחת ואחת היו בה כ"ז צאי מצדים חין משלש שהיו בהן רפלים כיוצא מצדים אלו הן כ"ך ביש, כ"ך שחלים, כ"ך דכריא כפר ביש דלא יהבי ביתא לאושפויא כפר שחלים שהיתה פרנסתן מן שחלים כפר דכריא-אמר רבי יוחנן שהיו נשותיהן וילדות זכרים תחלה וילדות נקבה באחרונה ופוסקות, אמר עולא לדידי חוי לי הוהו אחרא ואפילו שיתן ריבוותא קני לא מחזיק, אמר ליה, הוהו צרוקי לרבי חנינא שקורי משקרתו! אמר ליה *אין צב"י כתיב בה מוה צבי זה אין עורו מחזיק את בשרו אף ארץ ישראל: בומן שושבין עליה רוחא ובומן שאין יושבין עליה גברא/ רב ג'נימ בר חלקיה ור"כ חלקיה בר מרביה ור"כ הונא בר חייה הו יחבי גבי חדרי אמרי: איכא דשמיע ליה מילתא מכפר סבניא של מצרים לימא פתח חרמנייהו ואמר מעשה באורם וארוסתו שנשבו לבין העובדי כוכבים והשיאו זה לזה אמרה לו כבקשה מבר אל תגע בי שאין לי כתובה מכר ולא נגע בה עד יום מותו ובשמת אמרה להן יסיפרו לזה שפמפם ביצרו יורה מוסף: דאילו בווסף לא הוה אלא חדא שעתא והאי כל יומא ויומא ואילו יוסף לאו בחדא משה והאי בחדא משה ואילו יוסף לאו אשתו והא אשתו פסת אונדב ואמר מעשה ועמדו ארבעים מדינות כדינר, נחסר השער מדיא ארת וברדן ומצאו אב וכונו שבאו על נערה מאורסה ביום הכפורים והביאום לבית דין וסקלום וחזר השער למקומו פסת אונדב ואמר מעשה בארם אחד שנתן עיניו באשתו לגרשה והיתה כתובתה מרובה, מה עשה ה'דד ויזמן את שושבינו והאבילן והשקן שיכון והשכיבן על מיטה אחת והביא לובן ביצה והמיר בלינהו והעמיד להן עדים ובא לבית דין, הוה שם זקן אחד מתלמידי שמאי הזקן ובבא בן בוטא שמו אמר להן כ"ך מקובלני משמאי הזקן: לובן ביצה סלד מן האור ושבת זרע דוחה מן האור, בדרך ומצאו כדבריו והביאוהו לב"ד והלקוהו והגביתו כתובתה ממנו, א"ל אב"י לרב יוסף ומאחר דהו צדיקים כולי האי מאי טעמא איענוש? א"ל *משום דלא איאבול על יושלים דכתיב שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אפה משיש כל המתאבלים עליה: אישקא דריספק חריב ביתר דהו נהיגי כי הוה מתילדי ינקא שחלי ארוא ינקתא שתלי תורניתא וכי הו מינסכי קייצי להו ועברו ג'נא, יומא חד הוה קא חלפא ברותיה דקיסר, אחבר שקא דריספק קצו ארוא ועיילו לה, אחו נפול עלייהו כחנתה, אחו אמרו ליה לקיסר מדרן בך יהודאי, אחא עלייהו: ג'דע בתיך אף כר קרן ישראל א"ר וירא א"ר אבתי א"ר יוחנן אלו שמנים [אלף] קני מלחמה שנכנסו לכרך ביתר בשעה שלכדהו והרגו בה אנשים ונשים וספי עד שהלך דמן ונפל לים הגדול, שמא תאמר קרובה היה: רחוקה היתה מיל תניא רבי אליעזר הגדול ואמר שני נחלים יש בבקעה ידים אחד מושך איך ואחר מושך איך ושיערו חכמים של חלקים מים ואחד דם במתנותא תנא שבע שנים בצור עובדי כוכבים את כרמיה מרמן של ישראל שלא וכל

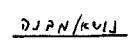
אמר * כלומר אכנת כספי לו יזר מדי וזה מכלה גופו ושמחו. (** כלעס. ורע כולאה רוחת כלומר מלחמתו לא רוחן ומעומתו לא נסר גם לעולם ככה.

איתניקתא ותרנגולתא חריב טור מלכא

הסדר הקב"ה ט"ו ז"ל ר"ת וכו'

ככר סבניא מן מצרים

אשקא דריספק חריב ביתר